Energistyrelsen

Vejledning til Håndbogen: Spørgsmål og svar om bæredygtighedskriterier for biomasse[1] til produktion af el, varme og køling samt for produktion/import af visse træbrændsler

Kontor/afdeling
Varme & Affald
Gas & Biogas

Dato
01-09-2025

/nshn/blrs/njjb

Denne vejledning er justeret, så svarene på de tidligere spørgsmål er i tråd med de ændrede bæredygtighedskrav per 21. maj 2025. Dokumentet indeholder dog ikke nye spørgsmål og svar.

Indhold

1 Generelle spørgsmål 2
2 Definitioner og begreber 4
3 Omfattede virksomheder og biomasser 5
4 Bæredygtighedskrav til biomasse fra landbrugsarealer 10
5 Bæredygtighedskrav til biomasse fra skov 12
6 Træbiomasse fra ikkeskov 15
7 Affald og restprodukter fra træindustri 16
8 Affald og restprodukter fra anden produktion, træaffald og kommunalt fast affald 17
9 Besparelse af fossile drivhusgasemissioner 19
10 Indberetning og verifikation 23
Bilag til Håndbogen 27

[1] Råmaterialer til faste, flydende og gasformige biobrændsler

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

1 Generelle spørgsmål

På hvilket niveau skal indberetningen ske?
Den årlige indberetning af biomasseforbrug og dokumentation for kravopfyldelse udarbejdes for hver virksomhed og skal altså omfatte virksomhedens samlede forbrug af biomasse til et eller flere værker eller anlæg, som virksomheden ejer. Hvis virksomheden f.eks. ejer både et varmeværk og en importvirksomhed, så foretages der to separate indberetninger.

For hvert anlæg (dvs. blok/kedel) skal virksomheden oplyse biomasseforbruget overordnet set samt drivhusgasbesparelsen (se fanebladet "Anlæg og GHG-besparelse (B)" i indberetningsskabelonen).

For hvert parti af biomasse skal virksomheden udfylde alle relevante oplysninger på fanebladet for den pågældende type af biomasse, f.eks. Biomasse fra skov.
Med "parti" menes en eller flere leverancer med samme karakteristika. Hvis leverancerne kommer fra samme geografiske oprindelse, dækker samme brændsels- og biomassetype og har samme bæredygtighedskarakteristika, vil de kunne slås sammen til et "parti".

Er det kun certificeret biomasse, som kan opfylde kravene?
Nej, certificering er en hjælp til dokumentation, men alle krav kan også dokumenteres opfyldt på anden vis; for skovbiomasse enten på A-niveau (efter national lovgivning) eller på B-niveau (kildeområdeniveau). Håndbogen beskriver nærmere, hvordan kravene opfyldes og dokumenteres.

Skal biomassen være certificeret, hvis biogasanlægget selv er certificeret?
Nej. Såfremt et anlægs certificering dækker de biomasser, hvor der stilles krav om bæredygtighed (jvf. Bæredygtighedsbekendtgørelsen), stiller Energistyrelsen ikke yderligere krav til at biomassen skal være certificeret. Hvis anlægget ikke er certificeret kan anvendelse af certificeret biomasse være en hjælp i forhold til at dokumentere overholdelse af bæredygtighedskrav i forbindelse med verificering af indberetningen.

Udarbejder Energistyrelsen en "positivliste" over lande, der overholder kravene via lovgivning (dvs. på A-niveau)?
Energistyrelsen har i samarbejde med Miljøstyrelsen lavet en oversigt over hvilke af kravene til biomasse fra skov, der er overholdt via anden dansk lovgivning. Denne oversigt kan alene bruges for skovbiomasse af dansk oprindelse.

Energistyrelsen laver ikke positivlister eller risikovurderinger over hvilke andre lande, som opfylder hvilke krav via skov- og naturlovgivning m.m.

Det forventes, at der løbende vil blive udarbejdet sådanne risikovurderinger af aktører i markedet; f.eks. af verifikatorer. Bemærk at disse risikovurderinger ikke alle konkluderer lav risiko, dvs. overholdelse af kravene på A-niveau.

Energistyrelsen har kendskab til, at en kvalificeret verifikator har udarbejdet følgende offentligt tilgængelige risikovurderinger om bæredygtighedskriterier for biobrændsler:
Skovbiomasse fra Sverige – både direktivkrav og danske krav
Ikkeskov fra Slesvig-Holsten i Tyskland – danske krav

Hvad betyder det i praksis, at "EU's gennemførelsesretsakt skal tages i betragtning"?
EU-Kommissionen har udarbejdet to gennemførelsesretsakter, der omhandler (1) certificeringsorganer og tilsyn med disse samt (2) bæredygtighedskriterier for hugst af skovbiomasse. Se Energistyrelsens hjemmeside om bæredygtighedskrav til faste biobrændsler under Lovgrundlag.

Når EU-Kommissionen vedtager en eller flere gennemførelsesretsakter til VEII-direktivet, så er det obligatorisk for medlemsstaterne at få virksomhederne til at følge dem ved at implementere retsakten i dansk lovgivning. Dette er på forhånd opfyldt i Danmark ved, at der i Håndbogen står, at eventuelle retsakter skal tages i betragtning og følges. Retsakten om skovbiomasse er i sin ordlyd dog alene vejledende.

Hvad er konsekvenser/sanktioner for virksomheder, der ikke efterlever kriterierne?
Jf. bæredygtighedsbekendtgørelsen kan der gives blandt andet bødestraf, hvis virksomheden ikke lever op til bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelser af drivhusgasemissioner. Det kan eksempelvis være, hvis virksomheden afgiver urigtige oplysninger eller undlader at overholde krav til en uafhængig kontrol. Dette forudsætter altså ikke, at man er omfattet af en støtteordning. For støttemodtagere gælder det yderligere, at disse kun må modtage statsstøtte, hvis virksomhederne lever op til kriterierne.

2 Definitioner og begreber

Hvad er omfattet af begrebet ”affald” i Håndbogens definition af oprindelsesland?
Oprindelsesland indgår som en obligatorisk oplysning i indberetningen for alle biomassetyper og er i Håndbogen defineret som:
”Det land, hvor biomassen er høstet eller fældet. Kaldes også ”hugstland” for skovbiomasse. For affald er oprindelseslandet det land, hvor biomassen er blevet til affald.”

Energistyrelsen præciserer, at begrebet *affald* i Håndbogens definitionen af oprindelsesland skal tolkes som biomasse i følgende biomassekategorier: Affald og restprodukter fra træindustri, Affald og restprodukter fra anden produktion, Træaffald samt Kommunalt fast affald. Dermed er det for biomasse i disse kategorier tilstrækkeligt at oplyse det land, hvor biomassen er blevet til affald eller restprodukt. Der skelnes her ikke imellem, hvad der er affald og hvad der er restprodukt.

3 Omfattede virksomheder og biomasser

Hvordan defineres et anlæg?
Grænserne for hvilke anlæg, der er omfattet af bæredygtighedskrav afhænger af typen af biomasse og fremgår af Håndbogens afsnit 3.1 og 3.2.

Et anlæg er en blok/kedel, uanset om de deler skorsten eller teknisk udrustning med et andet anlæg. Et anlæg er altså en fjernvarmekedel eller en industrikedel eller en blok på et kraftvarmeværk. Øvrige anlægstyper kan være biogasmotorer eller opgraderingsanlæg.

Hvordan beregnes den samlede nominelle indfyrede termiske effekt for et anlæg, der anvender faste biobrændsler?
Et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt afgør om et anlæg overstiger den relevante grænseværdi for anlæg, der anvender faste biobrændsler. For faste biobrændsler, beregnes den samlede nominelle indfyrede termiske effekt ved at addere (summere) den nominelle indfyrede termiske effekt for alle anlæg, der forbrænder faste biomassebrændsler på samme matrikel.

Kravene følger biomassen, ikke anlægget. Træbiomasse brændt af i anlæg på 2,5 MW eller derover er således omfattet. Dette gælder uanset om træbiomassen kun udgør en lille del af brændslet. Træbiomasse er udelukkende biomasse fra 1) skov, 2) træindustri samt 3) ikke-skov. Landbrugsbiomasse m.v. er alene omfattet, når det brændes af i anlæg på 7,5 MW eller derover.

Kravet om drivhusgasbesparelse skal opfyldes for hvert enkelt anlæg.

Er der en bagatelgrænse for små anlæg?
Ja. Biomasse anvendt i anlæg under bestemte størrelser skal ikke overholde bæredygtighedskrav. Grænserne afhænger af biomassekategorien samt hvorvidt biomassen bruges i den kollektive forsyning eller i industrianlæg (jf. kapacitetsgrænserne i Håndbogens afsnit 3.1 og 3.2).

For Biomasse fra skov, Træbiomasse fra ikkeskov og Affald og restprodukter fra træindustri er grænserne fra 30. juni 2023:
- 2,5 MW for anlæg, der leverer el, varme eller køling til offentlige net, og
- 2,5 MW for forgasningsgasanlæg*.

For Biomasse fra landbrug og anden produktion samt Træaffald og Kommunalt fast affald er grænserne hhv.
- 7,5 MW for anlæg, der bruger biomasse til afbrænding og
- 2 MW for anlæg der bruger biogas
- 7,5 MW for forgasningsgasanlæg*.

*) forgasningsgasanlæg skal indberette til Energistyrelsen på samme skema og samme tid, som anlæg, der forbrænder faste biobrændsler.

Fra 1. januar 2028 sænkes grænsen for anlæg, der anvender træbiomasse til 1 MW.

Er der planer om at sænke grænserne for hvilke anlægsstørrelser, der er omfattet af krav?

For træbiomasse grænsen for et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt ved produktion af el, varme og køling 2,5 MW fra 30. juni 2023. Fra 1. januar 2028 sænkes grænsen til 1 MW (jf. Håndbogens afsnit 3.2).

Anlægsgrænserne for landbrugsbiomasse er 7,5 MW for anlæg, der anvender fast biomasse til afbrænding (opgjort som den samlede nominelle indfyrede termiske effekt).

Hvordan tolkes grænsen på import eller produktion af 5000 ton træbrændsler til husholdninger, når brænde og træbriketter også bliver omfattet og grænsen sænkes?

Producenter og importører af træpiller, brænde eller træbriketter skal fra 30. juni 2023 opfylde kravene (for det pågældende brændsel), når mængden årligt udgør mindst 5.000 ton træpiller, 5.000 ton træbriketter eller 5.000 ton brænde.

Hvem er importøren af træpiller m.v. til husholdninger?

Det er virksomheden, som foretager selve importen, der er omfattet af Håndbogens krav (f.eks. fører brændslet over landegrænsen, modtager brændslet på havnen eller tilsvarende). Det betyder også, at det er importøren og ikke en eventuel mellemhandler, der er omfattet af lovgivningen om bæredygtighedskrav.

Hvem er "brændeproducent"?

En brændeproducent er som udgangspunkt den virksomhed, der kløver brændet, eller f.eks. saver affaldstræ op i passende stykker til brænde i husholdninger.

I det tilfælde, hvor en privatperson køber træ til brug som brænde (f.eks. markedsført som brænde) og selv kløver det, så er sælgervirksomheden (f.eks. skovejeren) den ansvarlige part overfor lovgivningen om bæredygtighedskrav. Det samme gælder, hvis skovejeren sælger retten til at sanke brænde i skoven til en privatperson.

Omfattes træpiller, som eksporteres til udlandet?
Ja, hvis en dansk producent eller importør af træpiller, brænde eller træbriketter har en produktion/import som (per juli 2023) er mindst 5000 ton per år af det enkelte brændsel, så er hele denne produktion/import omfattet af bæredygtighedskravene. Også den del, som eksporteres til energiformål i andre lande. Til og med juni 2023 gælder kravene kun producenter og importører af træpiller, og kun hvis produktionen er mindst 20.000 ton per år. Træpiller til husholdninger m.v. er dog midlertidigt undtaget fra efterlevelse af de specifikke bæredygtighedskrav til og med 30. april 2024.

Er anlæg også omfattet, hvis de kun bruger f.eks. 10 pct. biobrændsler?
Det er anlæggets nominelle indfyrede termiske effekt, der afgør, om de biobrændsler, der bruges i anlægget, skal opfylde kravene. Biobrændslerne skal opfylde kravene, hvis anlægget er på eller over de fastsatte grænser for den pågældende kategori af biomasse, også i situationer, hvor der tillige anvendes andre brændsler i anlægget. For faste biobrændsler er det den samlede nominelle indfyrede termiske effekt, der afgør om anlægget er på eller over de fastsatte grænser.

Er det muligt at få dispensation fra indberetningskravet for anlæg, der anvender små mængder af biomasse til energi?
Energistyrelsen kan ikke give en sådan dispensation for anlæg over 7,5 MW, eftersom det er et direktivkrav at efterleve indberetningskravet for biobrændsler som anvendes i omfattede anlæg, uanset den anvendte mængde biobrændsler.

Er træ fra landbrugsarealer omfattet af den lavere anlægsgrænse på 2,5 MW?
Nej. Der er kun skærpede krav til træbiomasse, som omfatter biomasse fra skov, træindustri og (fra 2022) ikkeskov. Træ fra landbrugsarealer skal overholde kravene til landbrugsbiomasse.

Hvornår er en poppelmark eller lignende "landbrugsbiomasse"?
Energitræ med et stævnings- eller omdriftsinterval på maximalt 10 år kategoriseres som Biomasse fra landbrug (Energitræ fra landbrugsarealer). Er energitræsbevoksningen ældre og opfylder definitionen på "skov"[2], vil den generelt høre under Biomasse fra skov.

[2] Et areal på mere end 0,5 hektar og en minimumsbredde pa 20 meter med træer højere end 5 meter og en kronedækningsgrad på mere end 10 pct.; eller med træer, som er i stand til at nå disse grænseværdier på stedet jf. FAO's definition af skov. Som skov regnes desuden områder, der af den kompetente myndighed i landet er defineret som skov. I Danmark anses således blandt andet træbevoksede arealer, der er pålagt fredsskovspligt, for skov. Dette gælder også, når de er mindre end 0,5 hektar, og når de indeholder skovlysninger, der ikke er træbevoksede.

Energistyrelsen kan ved behov tage stilling til konkrete afvigende tilfælde. Konkret har Energistyrelsen vurderet, at poppel-arter på landbrugsjord i Danmark eller tilsvarende klimazone kan betragtes som energitræ fra landbrugsarealer til og med en alder på 20 år fra plantning eller stævning.

Desuden kan træ fra et FSC- eller PEFC-certificeret areal med et stævnings- eller omdriftsinterval på maximalt 10 år valgfrit rapporteres enten som Landbrugsbiomasse eller som Biomasse fra skov (Energitræ fra skov).

Hvilken type biomasse er juletræer uden for fredskov?
Juletræer uden for fredskov er resttræ fra landbrugsarealer. Dette gælder i princippet uanset alder, men der skal være tale om rester fra en aktiv juletræsproduktion, som udgangspunkt op til to år efter sidste høst eller plejetiltag af juletræer til salg. Der er ikke krav om genplantning.

Biomassen skal overholde kravene til landbrugsbiomasse, dog ikke kravet om kulstofindhold i jorden. Juletræer i fredskov skal følge reglerne for skovbiomasse.

Hvilken biomassetype er juletræer (uden for fredskov), som ikke bliver høstet og derfor vokser op til store træer?
Træer, der er plantet som juletræer, men ikke længere indgår i en aktiv produktion af juletræer, se foregående spørgsmål, vil blive betragtet som biomassekategorien skovbiomasse og kan tilhøre de forskellige biomassetyper under skovbiomasse.

Hvilken type biomasse er klippegrønt/pyntegrønt på landbrugsjord?
Grene og stammer fra aktiv produktion af pyntegrønt både uden for fredskov (f.eks. på tidligere landbrugsjord) og i fredskov er Restprodukter fra skovbrug. Med aktiv produktion menes op til to år efter sidste høst.

Hvilken kategori tilhører olivenkerner og nøddeskaller?
Olivenkerner, nøddeskaller og lignende hører til i kategorien Affald og restprodukter fra anden produktion. Se det vejledende skema over biomassetyper på Energistyrelsens hjemmeside om bæredygtighedskriterier.

Solsikkekerner høstes fra en mark, og køres til en fabrik hvor de afskalles. Olien fra kernerne er hovedproduktet, mens skallerne presses til piller, og anvendes til energi. Hvad skal de klassificeres som?
Pillerne hører under kategorien Affald og restprodukter fra anden produktion idet pillerne ikke er hovedproduktet, og derudover afskalles på en fabrik, og ikke på selve marken hvor kernerne høstes.

Hvilken biomassetype er træ fra naturpleje? Eksempelvis på certificerede arealer, som er en del af en skovejendom?

Biomassetypen afhænger af arealets status inden fældning. Hvis arealet opfylder definitionen af skov, så tilhører biomassen kategorien skovbiomasse. Det kan f.eks. være en tilgroet hede, som er vokset ind i skovdefinitionen. Hvis der er tale om udtynding i forbindelse med naturpleje i skov (f.eks. tynde gran ud af egeskov), så er biomassetypen Restprodukter fra skovbrug. Hvis naturplejen har karakter af rydning, så er biomassetypen Stammetræ fra skov eller energitræ fra skov.

Genetableringskravet kan fraviges som beskrevet i Håndbogens afsnit 5.3: ”Kravet kan også anses for opfyldt, hvis skoven er certificeret efter en skovcertificeringsordning, der sikrer genetablering. Genetablering kan fraviges, hvis det kan dokumenteres, at arealet er ryddet af biodiversitetshensyn.”

Er biomasse, som bliver en del af en fremstillingsvirksomheds produkt (f.eks. cement) omfattet?

Nej, kravene gælder kun biomasse som bruges til produktion af el, varme og køling, samt import og produktion af visse træbrændsler.

4 Bæredygtighedskrav til biomasse fra landbrugsarealer

Er der krav om genplantning ved afsætning af flis fra juletræer på landbrugsjord?
Juletræer uden for fredskov er resttræ fra landbrugsarealer. Der er ikke krav om genplantning/genetablering. Resttræet skal overholde kravene til landbrugsbiomasse, dog ikke kravet om kulstofindhold i jorden.

Kan man overholde kravet vedr. kulstofindhold i jord for halm og andre afgrøderester fra landbrug ved at henvise til, at man har en vis andel efterafgrøder på bedriften?
Ja, det vil være muligt at henvise til, at man har en praksis med f.eks. efterafgrøder, reduceret pløjning eller tilførsel af husdyrgødning på bedriften for at overholde kravet (Håndbogens afsnit 4.2.1). I tilfælde af stikprøvekontrol skal der kunne fremlægges dokumentation for dette samt kvitteringer for at gødningsregnskab og afgrødediversificering er indberettet til Landbrugsstyrelsen.

Hvordan håndteres kravet vedr. kulstofindhold i jord, når halm og andre afgrøderester ikke kommer fra Danmark?
Der skal henvises til tilsvarende regler og systemer til overvågning eller håndtering af kulstofindholdet i jorden i det pågældende land eller på den pågældende bedrift, som sikrer at kravet overholdes jf. Håndbogens afsnit 4.2.1. Alternativt skal biomassen være certificeret under en godkendt ordning.

Hvordan kan man dokumentere, at landbrugsbiomasse ikke kommer fra et areal der var f.eks. "primær skov" eller havde et "stort kulstoflager" i 2008?
I Danmark er disse krav opfyldt via lovgivning, se spørgsmål og svar nedenfor. Det skyldes, at bl.a. Naturbeskyttelsesloven har beskyttet de arealer siden før 2008, og det forventes, at naturbeskyttelseslovgivningen er overholdt, med mindre andet er kendt.

For landbrugsbiomasse fra andre lande kan det være nødvendigt at tjekke luftfotos for det pågældende areal tilbage i tiden, hvis der ikke findes tilstrækkelig national lovgivning eller anden dokumentation for at kravene efterleves, jf. Håndbogens afsnit 4.3.1.

Opfylder dansk landbrugsbiomasse automatisk kravene til naturbeskyttelse m.m.?
I Håndbogens afsnit 4.1.1 stilles der krav om at landbrugsbiomasse (forenklet udtrykt) ikke må komme fra arealer, som i 2008 havde (b) høj biodiversitet, (c) store kulstoflagre eller (d) var tørvebundsareal (med mindre de nævnte undtagelser i

bestemmelserne gør sig gældende). Det fremgår af dokumentationskravene i Håndbogens afsnit 4.3, at
alle disse krav (kaldet no go-områder) per automatik efterleves ved overholdelse af dansk lovgivning (naturbeskyttelseslov, skovlov m.v.). Efterlevelse skal derfor ikke dokumenteres specifikt.

De fleste biogasanlæg bruger en lang række forskellige biomasser. Hvilke biomasser skal leve op til hvilke krav hvornår?
Der er tre relevante biomassekategorier: 1) Primære produkter fra landbrugsarealer (energiafgrøder), 2) Affald- og restprodukter fra landbrugsarealer, og 3) Affald og restprodukter fra anden produktion. 1) og 2) skal leve op til bæredygtighedskriterierne og drivhusgasbesparelseskrav, mens 3) alene skal leve op til drivhusgasbesparelseskrav. Se også tabel 3.1 i Håndbogen.

5 Bæredygtighedskrav til biomasse fra skov

Hvilke krav gælder for produktionskapacitet ved skovning af biomasse fra et højproduktivt område, der ikke er fredskov?
Fældningen skal opretholde eller forbedre skovens produktionskapacitet på lang sigt. Det er en god rettesnor, at niveauet skal følge skovlovens regler, eftersom skovloven er vurderet tilstrækkelig til at opfylde kravet på A-niveau (gennem lovgivning) for fredskovpligtige arealer. Ligesom i skovloven kan og skal andre hensyn end tilvækst også prioriteres, herunder biodiversitet. Derudover fremgår det af Håndbogens afsnit 5.3, at: "Kravet kan anses for opfyldt på b-niveau, når et styringssystem på skovkildeområdeniveau sikrer, at hugsten ikke overstiger skovenes gennemsnitlige årlige tilvækst i kildeområdet indenfor 5 års perioden op til hugstindgrebet, medmindre andre mængder er behørigt begrundet for at forbedre skovens fremtidige produktionskapacitet eller på grund af dokumenterede skadedyr, storme eller anden naturlig forstyrrelse."

Hvordan skal man forholde sig, hvis der er tale om stormfald. Gælder kravene også for stormfaldstræ?
Der er undtagelser for stormfald, omfattende skadedyrsangreb mm. flere steder i reglerne, f.eks. i kravet om at den langsigtede produktionskapacitet skal opretholdes ved at hugsten ikke overstiger tilvæksten i kildeområdet.

Opfylder de EU-godkendte frivillige ordninger også de skærpede danske krav til skovbiomasse?
Ikke nødvendigvis.
For dokumentation af det ekstra biodiversitetskrav til skovbiomasse, jf. Håndbogens afsnit 5.4.2 er følgende certificeringsclaims godkendt:

- FSC 100 % og FSC Mix Credit
- 100 % PEFC Origin og 100 % PEFC Certified
- SBP Compliant

For dokumentation af det ekstra klimakrav til skovbiomasse, jf. Håndbogens afsnit 5.6.2 er følgende certificeringsclaims godkendt:

- FSC 100 % og FSC Mix Credit
- 100 % PEFC Origin og 100 % PEFC Certified

Gælder andre landes vurderinger af kravopfyldelse automatisk i Danmark?
Nej, det er de danske myndigheders implementering og tolkning af bæredygtighedskravene, som er gældende i Danmark. Dette er særlig relevant i forhold til overholdelse af bæredygtighedskrav til skovbiomasse på A-niveau (dvs. via lovgivning i det pågældende land), jf. Håndbogens afsnit 5.2. Spørg gerne din verifikator om konkrete situationer. Energistyrelsens retningslinje for udarbejdelse

af vurderinger af andre landes love m.v. på området findes på Energistyrelsens hjemmeside om bæredygtighedskriterier. Se også spørgsmål og svar om positivlister under Generelle spørgsmål.

Hvad sker der nu, hvor EU's gennemførelsesretsakt om skovbiomasse er vedtaget?

EU's gennemførelsesretsakt om skovbiomasse foreligger nu (se hjemmesiden om bæredygtighedskriterier under Lovgrundlag). Denne skal "tages i betragtning" i opfyldelsen af bæredygtighedskravene, hvilket fremgår af Håndbogen. Retsakten er dog i sin helhed alene vejledende.

Hvis man fælder en skovbevoksning for at omlægge til landbrugsjord og gentilplanter et andet sted, vil biomassen da kunne opfylde bæredygtighedskriterierne?

Nej, ikke som udgangspunkt. Kravet om genetablering af et fældet skovareal skal ske enten "i samme område" efter national lovgivning, som opfylder kravene (Håndbogens afsnit 5.2) eller "for selve det fældede areal" efter styringssystemer på kildeområdeniveau (Håndbogens afsnit 5.3), som sikrer, at arealet ikke overgår til anden anvendelse. Kravet kan ikke opfyldes på kildeområdeniveau via erstatningsarealer. Kravet anses for opfyldt, hvis skoven er certificeret efter en skovcertificeringsordning, der sikrer genetablering, uanset om den pågældende ordning er godkendt.

I Danmark sikrer skovloven at genetableringskravet er opfyldt på nationalt niveau for fredskov. For ikke-fredskov skal opfyldelsen dokumenteres efter Håndbogens afsnit 5.3.1. Heraf fremgår det, at det er tilstrækkelig dokumentation, hvis biomassen er certificeret efter en godkendt ordning. De godkendte ordninger fremgår af Energistyrelsens hjemmeside om bæredygtighedskrav.

Kan 10 pct. undtagelsen i skovloven fra kravet om genetablering også anvendes på arealer, der ikke er fredskovspligtige?

Skovloven er godkendt til at kunne opfylde kravet om genetablering af skov på A-niveau inkl. undtagelserne i skovloven, fordi skovloven her ses som en samlet regelkompleks som bl.a. generelt sikrer, at arealet ikke overgår til anden anvendelse. For opfyldelse på B-niveau (Håndbogens afsnit 5.3) for skovarealer i Danmark, der ikke er fredskovspligtige, fremgår det dog tydeligt, at "Genetablering kan fraviges, hvis det kan dokumenteres, at arealet er ryddet af biodiversitetshensyn". Dette kan altså række ud over 10 pct. af arealet, men kræver hver gang en skriftlig begrundelse om netop biodiversitetshensyn. Dermed kan det den generelle undtagelse om 10 pct. mere lysåbent naturareal i skoven ikke anvendes i forbindelse med opfyldelse af kravet om genetablering af arealer, der ikke er fredskovspligtige.

Hvilken biomassekategori tilhører træ fra skov, som er skadet af insektangreb eller brand?

Hvis træbiomassen kommer fra en ældre skovbevoksning, er kategorien Stammetræ fra skov eller Restprodukter fra skovbrug (hvis det er toppe, grene og tyndingstræer). Hvis der er tale om hele bevoksninger af yngre træer, så det Energitræ fra skov.

6 Træbiomasse fra ikkeskov

Hvornår skal Træbiomasse fra ikkeskov indberettes?
Fra og med januar 2022 er Træbiomasse fra ikkeskov omfattet af Håndbogens regler og skal indgå i indberetningen. 2022-forbruget indberettes senest 31. marts 2023. Kravene til Træbiomasse fra ikkeskov fremgår af Håndbogens kapitel 6.

Skal levende hegn genetableres?
Ja, fra 1. januar 2022 skal levende hegn generelt genetableres, hvis træet skal afsættes som biomasse omfattet af bæredygtighedskravene. ”Kravet om genetablering anses for opfyldt, hvis der kun sker beskæring, herunder stævning, udtynding eller hvis der aktivt genplantes buske eller træer. Kravet om genetablering kan fraviges, hvis der foreligger en skriftlig vurdering, der viser, at permanent rydning af bevoksningen tilgodeser natur og biodiversitet bedre end genetablering, eller hvis der er dokumentation for, at et tilsvarende levende hegn eller anden lille bevoksning med tilsvarende eller større biodiversitetsmæssig omfang og værdi etableres et andet sted.”

Med ”et andet sted” forstås et andet sted på samme ejendom.
Med ”dokumentation” forstås, at der - inden rydning - foreligger en (evt. simpel) tilplantningsplan med information om hvor, hvornår og hvad. Etablering skal ske hurtigst muligt (ved egnet tid på året) og senest 3 år efter rydning.

Kan SBP-certificering bruges til dokumentation af Træbiomasse fra ikkeskov?
SBP-standarden indeholder ikke specifikke krav om ikkeskov, og kan derfor ikke anvendes som dokumentation for overholdelse af bæredygtighedskravene til Træbiomasse fra ikkeskov, jf. Håndbogens afsnit 6.1.2. Energistyrelsen vurderer dog, at et SBP-compliant claim kan anvendes for at dokumentere biomassens oprindelse og sporbarhed. Overholdelse af kravene om risikominimering og genetablering skal dokumenteres på anden vis.

7 Affald og restprodukter fra træindustri

Skal kriterierne kun opfyldes for 90 pct. af mængden?
Denne regel gælder kun for Restprodukter fra træindustri og måles på den enkelte virksomheds forbrug af denne biomassetype til energiproduktion ud fra energiindhold. Tilsvarende gælder det for producenter og importører af træpiller m.v.

Hvilke krav stilles der til varmeværker, der anvender Restprodukter fra træindustri?
Virksomheden (varmeværket) er ansvarlig for at indberette sit forbrug og dokumentere overholdelse af bæredygtighedskravene. Virksomheden vil typisk stille krav til sine leverandører om nødvendig dokumentation. Den påkrævede dokumentation afhænger af biomassekategorien og i visse tilfælde af biomassetypen.

For biomassekategorien Affald og restprodukter fra træindustri skal VEII-direktivets krav til skovbiomasse om genetablering, biodiversitet, LULUCF mv. dokumenteres. Overholdelse af krav til drivhusgasbesparelse, regnet fra træindustrien, skal også dokumenteres. Derudover skal mængde, biomassetype og oprindelsesland dokumenteres. Se Håndbogens tabel 3.1. Det er muligt at benytte massebalanceprincippet (jf. Håndbogens afsnit 10.8) til at håndtere sammenblandede partier af biomasse.

Det er tilladt for den enkelte virksomhed (f.eks. varmeværk) at undlade at dokumentere kravopfyldelse for maks. 10 pct. af virksomhedens årlige forbrug af Rester fra træindustri.

8 Affald og restprodukter fra anden produktion, træaffald og kommunalt fast affald

Gælder forbud mod at bruge rødder og stød/stubbe også for affaldsforbrændingsanlæg?

Nej, rødder og stubbe kan indgå, hvis der er tale om træ fra haver, parker og infrastruktur m.m. (have-/parkaffald i biomassekategorien Træaffald og kommunalt fast affald). Rødder og stubbe fra skov må ikke indgå.

Hvilke krav stilles der til varmeværker, der anvender Træaffald og kommunalt fast affald?

Biomasse, der tilhører kategorien Træaffald og kommunalt fast affald, skal dokumenteres ved indberetning af biomassetype, mængde og oprindelsesland (hvor det er blevet til affald). For forbrug af kommunalt fast affald fra juli 2023 kan 3. parts verifikation undlades. Da der ikke stilles krav om bæredygtighed eller drivhusgasbesparelse for disse kategorier, er det særligt vigtigt at kunne vise, at det er den korrekte type af biomasse.

Hvorfor skal hugstområdet være kendt for haveparkaffald m.m.?

Virksomheden skal kunne spore Træaffald fra haver, parker og infrastruktur m.m. (have-/parkaffald m.m.) til hugstområde for at vise, at der ikke i stedet er tale om f.eks. træ fra ikkeskov eller skov. Hugstområdet kan være en adresse, matrikel, vejlaug eller boligforening eller å- eller vejstrækninger indtegnet på kort. For biomasse fra kommunale genbrugspladser er det dog tilstrækkeligt at kunne spore biomassen til genbrugspladsen.

Kan der laves flis fra rydning af læhegn i forbindelse med byggeri og hvor meget dokumentation er i så fald nødvendigt?

Træ fra rydninger til ny bebyggelse er Træaffald fra haver, parker og infrastruktur m.m. Der stilles alene krav om dokumentation for mængde, biomassetype og geografisk oprindelse (land). Da der ikke stilles bæredygtighedskrav, skal virksomheden, der anvender biomassen, kunne spore biomassen til hugstområde for at vise, at der ikke i stedet er tale om f.eks. Træbiomasse fra ikkeskov. Se svar ovenfor. Desuden skal virksomheden kunne dokumentere, at rydning er nødvendig på grund af nært forestående anvendelse af arealet til andet formål, f.eks. gennem en byggetilladelse eller miljøgodkendelse/VVM-tilladelse, ikke blot en lokalplan.

Hvordan afgøres det, om et område er en have/park?

Det er en vurderingssag for virksomhed og verifikator om et træbevokset område har en bymæssig (urban) anvendelse, og dermed er en have eller en park. I så fald hører biomassen til kategorien Træaffald. Hvis det ikke er tilfældet, så hører

biomassen til kategorierne Biomasse fra skov, Træbiomasse fra ikkeskov eller Biomasse fra landbrug. Bymæssig anvendelse finder også sted uden for byerne.

Det følger af definitionen på skov, at det er arealets anvendelse, som skal vurderes. Således udelukker definitionen på skovområder som har bymæssig eller landbrugsmæssig anvendelse, jf. Håndbogens afsnit 2.1. Derudover indeholder skovdefinitionen nogle størrelsesgrænser, som adskiller Biomasse fra skov fra Træbiomasse fra ikkeskov, men disse er ikke relevante for en vurdering af bymæssig anvendelse (have eller park).

Det styrker en konkret vurdering som have/park, hvis området ligger på en matrikel med beboelse på. Dog vil et træbevokset område med meget ensformig karakter, f.eks. lige rækker af en eller to træarter, typisk skulle vurderes som skov eller ikkeskov afhængig af størrelsen frem for have/park, selv om det ligger på en privat matrikel med beboelse på. Bevoksningen i en have eller park vil typisk have en varieret karakter. Vurderingen kan baseres på luftfotos, feltbesøg eller anden dokumentation. Træ fra haver og parker m.v. som kommer ind via en kommunal genbrugsplads er altid at betragte som Træaffald og oprindelsen skal blot kunne spores til genbrugspladsen.

Må flis fra et par stynede træer på en gårdsplads lægges i flisbunken fra et skovareal i nærheden?

Generelt er det acceptabelt at lægge små mængder træ fra kategorier uden specifikke bæredygtighedskrav (f.eks. have- og parkaffald) i bunken med træ fra skov eller ikkeskov (op til 2 pct. af totalmængden).

Et eksempel på en situation, hvor der ikke nødvendigvis behøver skelnes mellem mængderne er træ fra styning af nogle træer på en gårdsplads i samme operation som udtynding i en nærliggende skov. Et andet eksempel kan være nødvendig pleje af nogle få vejtræer (under have- og parkaffald) i samme operation som fældning af et nærliggende læhegn.

Hvis der er tale om større mængder af f.eks. have- og parkaffald, så skal det dog indberettes separat. Der er mulighed for at bruge et massebalancesystem til at opdele biomassetyper, som fysisk er mikset.

9 Besparelse af fossile drivhusgasemissioner

Hvad er konsekvensen hvis enkelte partier af forbrugt biomasse ikke kan nå op på tærskelværdierne, der skal overholdes i drivhusgaskravet?
Det er den samlede værdi for forbruget af biomasse i det enkelte anlæg (kedel/blok), der har betydning. Enkelte partier kan godt ligge under tærskelværdien, så længe det samlede forbrugsmix ligger over.

Hvad skal drivhusgasbesparelsen ses i forhold til?
Drivhusgasbesparelse beregnes for hvert anlæg på årsbasis i forhold til EU's fossile reference, som er angivet i VEII-direktivet. De fossile emissionsfaktorer fremgår af Håndbogens bilag B, pkt. 19.

Kan man nøjes med at tage udgangspunkt i primærbrændslet ved indberetning af drivhusgasbesparelsen?
Nej, det er den samlede besparelse, der skal oplyses, og det er ikke tilstrækkeligt kun at gå ud fra primærbrændslet. Der er ingen bagatelgrænse, og alle omfattede brændsler skal medtages i beregningen, selv hvis de kun udgør en marginal del.

Skal man oplyse drivhusgasintensitet, hvis man bruger standardværdier (Metode 1) for drivhusgasbesparelser?
Man skal som leverandør være i stand til at oplyse drivhusgasintensitet (dvs. g CO2e pr. MJ) i tilfælde af, at aftager ønsker at beregne den faktiske drivhusgasbesparelse i stedet for at bruge standardværdier (Metode 1).

I hvilke tilfælde skal der foretages en vurdering af, om der er sket et kulstoftab som følge af ændret arealanvendelse?
For at kunne anvende standardværdier (Metode 1) til beregningen af drivhusgasbesparelse skal følgende være opfyldt: ”Hvis anvendelsen af arealet er ændret fra f.eks. skov til landbrug skal de årlige udledninger fra det pågældende areals kulstoflager være lig med eller mindre end nul sammenlignet med referencen for 2008”, jf. Håndbogens afsnit 9.2.1.

Det betyder, at hvis der siden 2008 er sket en ændring af arealanvendelsen hvor biomassen kommer fra, så skal virksomheden aktivt vurdere, at der ikke samlet set er sket et tab af kulstof fra arealet, altså et fald i kulstofpuljerne på arealet, herunder i jord, levende planter m.v., for at kunne bruge Metode 1 til beregning af drivhusgasbesparelse.

Energistyrelsen tolker, at det ikke er nødvendigt at overholde kravet om vurdering af kulstoftab ved ændring af arealanvendelse for biomasse fra kategorierne Affald

og restprodukter fra træindustri, Affald og restprodukter fra anden produktion, Træaffald samt Kommunalt fast affald for at Metode 1 (standardværdier) kan benyttes til GHG-beregning.

Energistyrelsen har vurderet, at virksomheden i praksis kan udføre vurderingen ved at besvare disse spørgsmål og kunne dokumentere sine svar:

1. Hvilken metode anvendes til beregning af GHG-besparelse?
   Hvis Metode 1 anvendes til drivhusgasberegningen skal de følgende spørgsmål besvares.
2. Er der anvendt eller importeret udenlandsk biomasse?
   Hvis ja, skal det følgende spørgsmål besvares.
3. Kan det med rimelig sikkerhed afvises, at arealet som den udenlandske biomasse stammer fra, i 2008 var vådområde (herunder udrænet tørvemose) eller naturligt græsland (savanne, overdrev m.v.).

En pålidelig og verificerbar dokumentation for "et ja" til spørgsmål 3 kan f.eks. være henvisning til national lovgivning som f.eks. forbyder ændring af sådanne arealer og som håndhæves i tilstrækkelig grad, en gyldig certificering som indeholder forbud mod en sådan konvertering eller flyfotos m.m. som viser arealets anvendelse i 2008.

Energistyrelsens vejledning til vurdering af kulstoftab ligger på Energistyrelsens hjemmeside om bæredygtighedskriterier.

Hvordan beregnes emissioner for kategorier og typer af biomasse uden angivne standardværdier?

Energistyrelsen kan tage konkret stilling til, om standardværdier kan anvendes for typer af biomasse, der falder uden for de angivne typer, hvis teksten i Håndbogen ikke er fyldestgørende på dette punkt.

I Håndbogens afsnit 9.4 er der allerede taget stilling til opgørelsen af drivhusgasbesparelsen for typer af biomasse, der ikke indgår i tabel 9.2.

Tabel 9.2 er taget direkte fra VEII-direktivet, og standardværdierne udvides som nævnt i teksten i Håndbogens afsnit 9.4 til at kunne bruges for flere biomassetyper.

Hvis standardværdierne kan udvides til også at gælde andre biomasser ved beregning af drivhusgasbesparelsen, hvorfor så ikke også for drivhusgasintensiteten jf. tabel 9.4?

Energistyrelsen vurderer, at brugen af standardværdier kan udvides på tilsvarende vis for drivhusgasintensiteten.

Hvilken værdi benytter man fra bilag C eller D, når man skal finde drivhusgasemissionerne for pil dyrket på landbrugsjord?

Håndbogens bilag C og D stammer fra VEII-direktivets bilag. Energistyrelsen vurderer, at VEII-direktivets kategori ”Woodchips from short rotation coppice” (hurtigvoksende stævningsskov) også omfatter pil.

Er det muligt at bruge standardværdier for drivhusgasemissioner i bilag C på træflis fra ikkeskov?

Man kan benytte værdierne for ”Træflis fra restprodukter fra skovbrug”.

Skal besparelsen af drivhusgasser regnes fra skoven eller savværket?

For biomassekategorierne Affald og restprodukter fra træindustri samt Affald og restprodukter fra anden produktion regnes drivhusgasbesparelsen fra og med savværket eller et andet produktionsanlæg, f.eks. et slagteri. Savsmuld som laves til træpiller ”bærer” altså ikke på en opstrøms emission inden træet blev til savsmuld.

Skal importører lave drivhusgasberegninger og udfylde fanen Anlæg og GHG-besparelse?

Af Håndbogens afsnit 9.3 fremgår det, at og hvordan producenter og importører af træpiller skal beregne drivhusgasbesparelsen. Det skal de gøre, hvis de sælger videre til detailhandel, andre salgssteder eller direkte til husholdninger, men ikke hvis de sælger videre til virksomheder, der selv er omfattet af Håndbogens drivhusgasbesparelseskrav.

Hvordan dokumenteres drivhusgasbesparelsen i forbindelse med et lager, der får (og blander) forskellige biomassetyper og føder disse ind i flere kedler, som skal rapporteres hver for sig eller som eventuelt står uden for kravene?

I indberetningsskabelonen for biomasse til forbrænding skal drivhusgasbesparelsen på fanen ”Anlæg og GHG-besparelse” udfyldes. Det bagvedliggende regnskab skal ikke indrapporteres til Energistyrelsen, men skal verificeres af verifikator. Det er muligt at benytte massebalanceprincippet (jf. Håndbogens afsnit 10.8) til at håndtere sammenblandede partier biomasse.

Hvor i beregningen for drivhusgasemissionsbesparelsen skal gyllebonus regnes med?

De skal regnes med under ”esca”. Det fremgår af to fodnoter i direktivet, på hhv. på s. 95 og s. 111. Desuden fremgår det af sektionen om ”gyllebonusen” at ”For animal manure used as substrate, a bonus of 45 g CO2eq/MJ manure (– 54 kg CO2eq/t fresh matter) is added for improved agricultural and manure management.”

Kan fast gødning opnå samme drivhusgasemissionsbesparelsesværdi som flydende gødning?

På baggrund af gennemgang af metoden bag drivhusgas-beregningen i JRC-rapporten Solid and gaseous bioenergy pathways: input values and GHG emissions: Calculated according to methodology set in COM(2016) 767: Version 2, vurderes det, at fast gødning ikke kan opnå samme besparelsesværdi som flydende. I rapporten fremgår det, at man har valgt at genberegne emissionsfaktorerne for husdyrgødning/gylle med baggrund i, at "emissions from solid manure are known to be significantly lower".

10 Indberetning og verifikation

Hvilke verifikatorer kan virksomhederne anvende til at kontrollere deres dokumentation?
På Energistyrelsens hjemmeside om bæredygtighedskriterier fremgår det, hvilke firmaer, som Energistyrelsen har vurderet opfylder kvalifikationskravene til verifikatorer beskrevet i Håndbogens afsnit 10.3. Andre firmaer kan også benyttes, hvis de lever op til kravene.

Er det muligt at få dispensation til at anvende et konsulentfirma eller en revisor som verifikator, selv om pågældende ikke lever op til alle krav til verifikatorer i Håndbogen?
Energistyrelsen har mandat til at dispensere fra kravene til verifikatorer. Konsulentfirmaer og revisorer kan kontakte Energistyrelsen med ønske om at blive godkendt til at verificere specifikke typer af biomasse til energiproduktion.

Hvilke certificeringsordninger/-claims er godkendt som dokumentation for bæredygtighedskravene?
EU-Kommissionen har godkendt en række ordninger/-claims for dokumentation af VEII-direktivets bæredygtighedskrav til landbrugsbiomasse og skovbiomasse, jf. Håndbogens afsnit 4.11 og 5.1, herunder:

- REDcert
- ISCC
- SBP
- SURE

Se den samlede liste på EU-Kommissionens hjemmeside. Listen udvides løbende.

Energistyrelsen har desuden godkendt følgende ordninger/-claims for dokumentation af VEII-direktivets bæredygtighedskrav til skovbiomasse, jf. Håndbogens afsnit 5.1:

- FSC 100 % og FSC Mix Credit
- 100 % PEFC Origin og 100 % PEFC Certified

Permanente godkendelser i gældende version af Håndbogen:

For dokumentation af det ekstra biodiversitetskrav til skovbiomasse, jf. Håndbogens afsnit 5.4.2:

- FSC 100 % og FSC Mix Credit
- 100 % PEFC Origin og 100 % PEFC Certified
- SBP Compliant

For dokumentation af det ekstra klimakrav til skovbiomasse, jf. Håndbogens afsnit 5.6.2:

- FSC 100 % og FSC Mix Credit
- 100 % PEFC Origin og 100 % PEFC Certified

For dokumentation af kravene til Restprodukter fra træindustri kan følgende p.t. anvendes:

- FSC 100 % og FSC Mix Credit
- 100 % PEFC Origin og 100 % PEFC Certified
- SBP Compliant

NB: SURE kan ikke anvendes eftersom ordningen kun forholder sig til VEII-direktivet, som ikke gælder Restprodukter fra træindustri.

Kan ordningen "Godkendt Biomasseproducent /Alternativ Dokumentation" anvendes som en certificeringsordning?

Energistyrelsen ser ikke systemet "Godkendt Biomasseproducent/Ansvarlig biomasse/Alternativ Dokumentation" som en myndighedsgodkendt certificeringsordning, men som en mulig hjælp til aktørernes arbejde med at dokumentere overholdelse af lovgivningens krav overfor verifikator.

Skal der indberettes oplysninger for hver lastvogn med f.eks. flis eller halm, som et værk modtager?

Flere vognlæs kan samles til et "parti" og indberettes på én linje i indberetningsskabelonen, hvis biomassen har de samme karakteristika for alle kolonnerne i indberetningsskabelonen, herunder oprindelsesland, evt. certificering, biomassetype m.m. (Se desuden spørgsmålet "På hvilket niveau skal indberetningen ske?" under *Generelle spørgsmål*)

Skal drivhusgasberegninger indberettes per anlæg, mens øvrige opgørelser kan indberettes på virksomhedsniveau?

Drivhusgasbesparelser udregnes per anlæg. Som udgangspunkt vil indberetningen fra hver virksomhed bestå af en enkelt indberetningsskabelon med de relevante faneblade udfyldt. Biomassens opfyldelse af bæredygtighedskriterierne indberettes per parti, hvor flere leverancer kan slås sammen, hvis biomassens karakteristika er ens. Det kan ligeledes være nødvendigt at opdele en leverance i flere partier, hvis leverancen indeholder biomasse med forskellige karakteristika. Se desuden spørgsmålet "På hvilket niveau skal indberetningen ske?" under *Generelle spørgsmål*.

Kan man anvende et gennemsnitligt fugtindhold i blandet flis på tværs af leverancer, hvis man selv vil beregne en brændværdi?

Et parti kan godt være flere leverancer, hvorfor der kan anvendes et gennemsnitligt fugtindhold for partiet. Det fordrer, at de øvrige karakteristika (oplysningerne i de øvrige kolonner) er de samme, jf. desuden spørgsmålet "På hvilket niveau skal indberetningen ske?" under *Generelle spørgsmål*.

Hvordan skal virksomheder, der både forbrænder og importerer biomasse foretage indberetning?

I det tilfælde skal virksomheden lave to indberetninger.

Hvordan kan importørerne vide, om deres kunder selv skal foretage en indberetning?

Importørerne af f.eks. træpiller og brænde opfordres til selv at undersøge dette ved at kontakte sine kunder, men ellers kan Energistyrelsen være behjælpelig.

Hvad indebærer det, at verifikator skal verificere biomasseindberetningen for biogas?

Det betyder, at verifikator skal gennemgå fakturaer o.l. på biomasserne, og verificere at det er i overensstemmelse med informationerne, der skal indberettes til Energistyrelsen. Såfremt der er anvendt energiafgrøder kontrolleres det at mængden stemmer. Verifikator kan derudover udføre stikprøver hos leverandørerne.

Skal verifikationsrapporten være på dansk?

Nej, verifikationsrapporten kan også være på engelsk.

Jeg leverer biogas til et fjernvarmeværk, som anvender gassen. Skal mit anlæg certificeres/verificeres?

Nej, indberetningspligten, og dermed kravet om 3. parts kontrol, ligger på det anlæg, som anvender biogassen. Det vil hovedsageligt være to muligheder for anvendelse: 1) el/varme og 2) opgradering.
Som leverandør af biogas skal man dog kunne levere relevante informationer om de anvendte biomasser, således at det er muligt for den anlægsejer som anvender biogassen, at leve op til indberetningspligten.

Kan alle materialer indgå i indberetningen til Energistyrelsen for biogasanlæg?

Ja, alle biogene råvarer kan indgå i indberetningen. Det er ikke sikkert at præcis den specifikke biomasse fremgår, men i så fald vil det kunne passe under en kategori, og evt. specificeres under denne.

Må man anvende standardbrændværdier til at opgøre energiindholdet for biobrændsler?

Når energiindholdet i den anvendte biomasse beregnes, ganges vægten med den nedre brændværdi. Standardbrændværdierne afspejler brændværdierne for biomassen i våd tilstand (med et standard fugtindhold). Virksomheden kan vælge mellem at bruge de standardbrændværdier, som oplyses bagerst i Energistatistikken, eller beregne konkrete brændværdier baseret på faktiske målinger af fugtindholdet i biomassen.

Find Energistyrelsens Energistatistik under "Årlig energististik".

Skal partier af biomasse, som ikke er omfattet af lovgivningen (pga. anlægsgrænser mm) kontrolleres for at biomassetypen er korrekt?

Nej, der er ingen forpligtelse til at indberette biomasse, som ikke er omfattet f.eks. fordi det bruges på værker under den samlede anlægsgrænse for den pågældende biomassekategori. Dermed er der heller ingen pligt til at få verificeret disse oplysninger. Hvis visse typer af biomasse er omfattet af bæredygtighedskrav på et givet værk, er det dog vigtigt at virksomheden kan vise overfor verifikator, at anden biomasse, som ikke er omfattet af (samme) krav, er korrekt klassificeret.

For biogasanlæg der er under 2 MW skal der under alle omstændigheder indberettes biomasser i forbindelse med energiafgrødekravet, dog behøver denne indberetning ikke verificeres.

Hvor længe er en tro- og loveerklæring gyldig?

Energistyrelsen vurderer, at en tro- og loveerklæring mellem leverandør og aftager af f.eks. halm kan være gyldig i hele kontraktperioden. Se mere på Energistyrelsens hjemmeside om bæredygtighedskriterier om dokumentation for jordkrav til landbrugsbiomasse.

Bilag til Håndbogen

Skal ”lukket fermentat” også gælde for den tank hvor leverandørerne opbevarer gyllen?
Nej, jf. den engelske version af fermentat (digestate) henviser det kun til biogasanlægget, ikke til f.eks. overdækning af en gylletank på en landbrugsbedrift, der leverer til biogasanlægget.

Kan et anlæg med ”lukket fermentat” og en aminskrubber kategoriseres i den bedste kategori dvs. ”lukket fermentat, med afgasforbrænding”?
Svaret fremgår ikke klart af direktivet. En formålsfortolkning af direktivet på dette område støtter dog, at anvendelse af en aminskrubber kan sidestilles med kategorien ”med afgasforbrænding” idet mængden af overskydende metan er så begrænset ved brug af en aminskrubber, at det ikke giver mening at have afgasforbrænding.